

Heid cat zondag 5 mn vr/antw 15

Jezus is de Middelaar

1 wat Hij doet

2 dat Hij het wil

3 hoe Hij het kan

Gemeente,

Wat is een dokter, een arts voor iemand? Nou, dat is iemand die als je aan de deur komt met een collectebus er wat indoet, die als je een lekke band hebt, even kijkt en probeert te helpen, die als je in een plas gevallen bent je weer overeind helpt. Nou voelt u wel aan, dat zal een goede dokter inderdaad allemaal doen, maar daarmee is het echte, het eigenlijk ervan een dokter niet gezegd. Want dat is natuurlijk dat hij je onderzoekt en probeert beter te maken als je ziek bent. Dat doet een dokter, daar is hij dokter voor.

Wat is Jezus voor iemand? De Zaligmaker? Ja, kun je zeggen dat is iemand Die altijd naar je luistert, Die je helpt als je verdrietig bent, tegen Wie je vertellen kunt als je ziek bent, je naar voelt, iemand Die als je alleen bent bij je wil zijn. Nou hoop ik dat we voelen, net als bij dokter, ja, dat doet Jezus allemaal, zeker, maar daarmee is het eigenlijke nog niet gezegd. Daarmee heb je nog niet in het vizier waarvoor Hij nu eigenlijk en in de kern gekomen is. En misschien zijn er wel heel wat liederen en heel wat getuigenissen vandaag de dag waarin dat eigenlijke inderdaad niet genoemd wordt. Bewust of onbewust verzwegen wordt. Want het eigenlijk en wezenlijke van Jezus, de Zaligmaker dat wil zondag 5 ons inprenten: dat Hij onze Middelaar en Verlosser is. Denk aan Galaten 3, waar het woord Middelaar wel niet voorkomt, maar wel wat het inhoudt. En nu geldt ook hiervan dat dat een levenslang leerproces is. Om een geloofsleven lang steeds dieper in te zien wat dat zeggen wil: Middelaar. Om steeds meer verwonderd te worden, want dat is wel dé vrucht van de verlossing: verwondering. Dat dat kon, dat dat er is, dat Hij dat wilde en wil.

1 wat Hij doet

Dat staat tegen de achtergrond van wat we hoorden over onze ellende in zondag 2 tot 4. Wij hebben naar Gods rechtvaardig oordeel tijdelijke en eeuwige straffen verdiend. En wij zijn zondaren. Zo diep dat we in zonden ontvangen en geboren zijn, zo breed dat we tot alle boosheid geneigd zijn en zo scherp dat wij niet verlost willen worden, God en Zijn Evangelie haten. Nou, hoe kan zo iemand verlost worden? Iemand die het zelf niet wil en die zo schuldig is?

Dat kan! Dat kan toch. Omdat Jezus Middelaar is. En wat doet Hij dan als Middelaar, wat houdt dat in? Middelaar. Een woord dat we wel kennen is het woord bemiddelaar. En misschien maakt dat het wel duidelijk. Want een bemiddelaar is iemand die onderhandelt. Als er een ontvoering is. En er wordt gedreigd de ontvoerde om het leven te brengen. Maar de familie wil natuurlijk vrijlating. Dan wordt er vaak een onderhandelaar ingeschakeld. Die gaat proberen, onderhandelen, om de twee partijen bij elkaar te brengen. Allereerst of er geen losgeld betaald kan worden. En of de familie losgeld wil betalen. Dan of de ontvoerders het bedrag willen laten zakken. En dan weer of de familie niet met wat meer over de brug kan komen. Net zolang totdat de ontvoerders wat minder eisen en de familie wat meer kan geven en zij bij elkaar gekomen zijn.

Zo is een bemiddelaar aan het werk. Hij onderhandelt, en blijft zelf buiten schot. Hij is tussenpersoon. Dat is een bemiddelaar. Wat zou nou een middelaar zijn? Een middelaar onderhandelt niet, maar neemt de plaats in. Neemt de plaats in van de ontvoerde. Om gedood te worden. En de ontvoerde mag vrij komen. De ontvoerders krijgen alles wat zij eisen: iemand om te doden. De familie krijgt alles wat zij willen: vrijlating van hun geliefde. De middelaar blijft zelf niet buiten schot, maar neemt de plaats in. Dat is nu het werk van Jezus, de Verlosser. Hij is Middelaar. Middelaar voor zondaren. En de wet eist gehoorzaamheid en volkomen genoegdoening. Dat de straf gedragen wordt in volkomen gehoorzaamheid. De vloek. Anders komen zondaren niet vrij. De wet eist alles. Voldoening. Betaling. Woorden die aangeven dat wij schuld hebben, dat er een vonnis ligt, dat er iets goedgeemaakt moet worden. En wat doet Jezus. Jezus is geen bemiddelaar. Die God vraag om wat van Zijn eisen af te doen. Volkomen gehoorzaamheid laat vallen en wat minder goed vindt. En die ons zou vragen of we wat meer kunnen geven, beter ons best kunnen doen en er wat bij kunnen doen. God doet er wat af aan eis en straf, wij doen er wat bij aan ijver en ernst. Geen bemiddelaar, maar Middelaar. Jezus geeft God alles wat Hij vraagt. Volkomen gehoorzaamheid en dragen van de straf. Galaten 3:10. Alles. Perfect en helemaal tot in de gehoorzaamheid aan het kruis en de nederdaling ter hel. En Hij geeft zondaren alles wat zij nodig hebben volkomen vrijheid, volkomen vrijspraak om in dankbaarheid God te gaan dienen. Dat is de Middelaar! Hij geeft God alles wat Hij eist. Hij geeft een zondaar alles wat hij nodig heeft. Hij ruilt. Maar: zondaren willen dat toch niet? Zondaren zijn toch liever slaaf van de zonde en de duivel? Willen weg uit Gods rijk, want de atmosfeer staat hun niet aan en lopen weer terug naar de duivel en de zonde. Hij zorgt er ook voor dat ik het wil, dat ik me thuisvoel in Gods rijk en dienst. Hij geeft door Zijn Geest een nieuw hart dat leeft, leven wil en kan in het rijk van God.

Dat doet de Middelaar. Jezus! Hij verlost en Hij zorgt dat je die verlossing hebben wil en daarin leven wil. Hij neemt de schuld en straf weg en Hij geeft een nieuw hart terug. Hier is Hij: de Middelaar. O, wie zou er niet zalig kunnen worden? Uw schuld: Hij weet er raad mee. Uw hart, Hij weet er raad mee.

Zo komt Hij tot ons. Onze ellende is dat wij zondaren zijn, innerlijk verdorven, en dat wij straf op de zonde hebben. Dat is ons leven. In elk geval ook ons leven. Tijd in de cel totdat de deur opengaat en de cipier komt om de veroordeelde mee te nemen naar de terechtstelling. Totdat de deur van de dood opengaat en de engelen komen om ons mee te nemen naar de plaats van de eeuwige terechtstelling. En telkens komt de Middelaar de cel binnen en wandelt er rond. Zondag aan zondag. Bijbelstukje na Bijbelstukje. En ondertussen verstrijkt de tijd. En het leven speelt zich af, maar allemaal in die cel. Je zou toch leven zonder ooit geroepen te hebben verlost te worden. Je zou toch leven en wat van je leven maken en ervan genieten of eraan onder door gaan en nooit eruit willen verlost worden. Tot de dood komt en je meeneemt naar de plaats van voltrekking. Ook nu komt de Middelaar binnen. Nee, niet als bemiddelaar. Niet dat Hij zegt God doet wat van Zijn eis af en als jij er nou wat bij doet. Als jij nou ernstiger wordt en beter je best gaat doen, dan neemt God daar ook genoeg mee. Nee, lat Mij in uw plaats komen en u in Mijn plaats. Ik neem uw schuld en geef u het leven.

God verlost door de Middelaar. Die alles doet wat God eist, en Die alles geeft wat ik nodig heb. Verlossing van schuld en straf en een nieuw leven met God. Dat Hij er is. Dat Hij er voor mij is. Dat ik de straf kan ontgaan en weer tot genade komen. Leven met God. Dankzij de Middelaar. Dankzij Hem van de straf ontheven, dankzij Hem vrede en leven met God.

2 dat Hij het wil

Omdat te doen moet Hij mens zijn. Zondag 5 zegt dat Hij mens moet zijn. Net als wij met zijn. In onze plaats moet kunnen staan. Onze Eén zijn. Om ons te kunnen vervangen. Het moet een mens zijn. Om de plaats van een mens in te kunnen nemen. En: om te kunnen overdoen wat de mens heeft laten zitten. En dat is heel veel. Want wij hebben niet de wet gehouden en zijn daarom aan de straf onderworpen. En wij moeten de wet onderhouden om het leven te verwerven en te kunnen krijgen. Vergelijk het met iemand die iets wil kopen dat € 1000,-- kost en hij staat € 1000,-- in de schuld. Dan moet zo iemand eerst aan 1000 euro komen om zijn schuld af te betalen, en daarna moet hij nog een keer 1000 euro zien te krijgen om te kunnen kopen. Wij moeten enerzijds de schuld aan de wet voldoen, de straf dragen en anderzijds de wet helemaal heel ons leven, vervullen, houden, om het eeuwige leven en de

vrede met God te krijgen. Al zou ik mijn leven kunnen verbeteren en vanaf nu nooit meer zondigen, dan was ik niet verlost. Dan ligt mijn schuld er nog. Dus zelfverbetering helpt niet. En al zou ik mijn schuld kunnen dragen dan zou ik vanaf nu volmaakt moeten leven zonder ooit één enkele zonde. Dat lukt nooit. Wat een zegen als je daar achter komt.

Daarom moet de Middelaar mens zijn. Om dat te kunnen. Om onder de wet zijn. Zoals Adam in het paradijs stond. Om dat over te doen. Om verzocht te kunnen worden door de duivel. Om zwak te kunnen zijn van honger dorst en moeheid. Om te kunnen sterven als straf op de zonde. Hij moet ons leven kunnen overdoen. Ons leven met aanvechting, verzoeking, pijn, lijden dood. Maar dan volmaakt en zonder zonde. Dat kan God niet. God staat niet onder de wet, God kan geen pijn lijden en sterven: daarvoor moet je mens zijn.

Maar, moet je nou eens nagaan, dat er zo iemand is! Dat is toch eigenlijk te wonderlijk om waar te zijn. Je zou er eens om moeten vragen. Dat je iemand nodig hebt om schuld van je over te nemen. Zet een advertentie in de krant 'gevraagd iemand die mijn schuld wil afbetalen van 100 euro'. Verwacht u veel aanmeldingen. 'Gevraagd iemand die mijn schuld wil afbetalen van 100.000 euro' Verwacht u iemand. 'Gevraagd iemand die mijn strafvonnis van 8 jaar wil uitzitten voor me.' 'Iemand die mijn levenslang wil uitzitten voor mij'. 'Gevraagd iemand die voor mij naar de eeuwige gevangenis wil gaan, naar de hel'. Je zou toch heel goed kunnen indenken dat er niemand zou zijn. Dat iedereen in hemel en op aarde ervoor bedanken zou.

Nu rijst uit deze zondagen op 'er is een Middelaar'. Eén heeft Zich beschikbaar gesteld toen de Vader het vroeg. Jezus is Zijn Naam. Hij wilde ervoor komen. Ervoor gaan naar de aarde. Hij wilde dat. Hij wilde uit de hemel naar de aarde komen. Galaten 4:4-5. Hij wilde, terwijl Hij God was, mens worden. Om dit te kunnen doen. O Heere Jezus, dat U dat wilde! Mens wilde worden om Middelaar te kunnen zijn. Nee, en dan niet omdat mensen het U vroegen, want zondaren vragen niet om hun verlossing. God vroeg het. De Vader Zelf. Die wilde zondaren verlossen. Die vroeg het Zijn Zoon. En Hij wilde dat! Om én de schuld te dragen én de volkomen gehoorzaamheid te geven. Dat moest! Dat wilde Hij. Voor mij, ook voor mij. Die niet naar U vroeg, die U zou bespotten en smarten aandoen.

Mens: Hebreë 2 en 4 zeggen: in alle dingen gelijk als wij verzocht geweest. Hij kan altijd mee-lijden en aanvoelen en is voorgedaan. Hij is verzocht 40 dagen niet eten en dan brood krijgen aangeboden. Wat denk je: naar de hel te moeten en dan aangeboden krijgen om terug te keren. Hij weet wat verzoeking is. Hij is eenzaam geweest, verlaten, verkeerd begrepen gelasterd. Vrienden vluchtten, vijanden lasterden, God verliet Hem. Hij is bang geweest, beangst. Voor dood en sterven, voor Gods

toorn. Hij is in alle dingen geweest. Nergens kunnen wij komen of in terechtkomen of Hij voelt het aan, Hij is voorgegaan, Hij kan meegaan met ons. Niemand begrijpt je misschien of dat gevoel heb je, maar Hij wel. Hij weet dan ook te hulp te komen, hoever het gaan kan, hoeveel je dragen kunt. Hoe zwaar het zijn en worden mag en wanneer er kracht nodig is. In ziekte, in eenzaamheid, in verguizing, in aanvechting, in verzoeking, in schaduw van de dood, in het sterven in het graf: Hij is voorgegaan. Mens, om altijd mee te gaan, om altijd te weten wat wij voelen, om altijd te weten wat wij nodig hebben en ons te hulp te komen opdat ons geloof niet ophouden zal, het geestelijk leven niet overvraagd wordt.

3 hoe Hij het kan

Tegelijkertijd moest Hij God blijven. Want de Middelaar moet God zijn. Om die last van onze zonden en de toorn Gods te kunnen dragen zonder daar eeuwig aan ten onder te gaan. Kijk als iemand onder een last van 1000 kilo ligt en ik kom daaronder dan blijf ik daaronder, dan kan ik die last niet wegdragen en dus die ander niet verlossen. Als een mens de eeuwige straf moet dragen dan blijft een mens daarin en daaronder, dat is nooit weggedragen en voorbij. Dus gaat dat nooit over, dus kun je een ander nooit helpen. Alleen God, God is zo sterk Hij kan die last in een beperkte tijd optillen en wegdragen. Dus de Middelaar moet God zijn. Om de eeuwige straf te kunnen dragen in een afzienbare tijd en anderen ervan te verlossen. Dat Hij in één mensenleven en vooral in 3 uur aan het kruis kan dragen de volle toorn Gods over de mensheid. Daarom moet Hij God zijn, God blijven als Hij uit de hemel naar de aarde komt.

Daar zit nog iets aan vast. Dat Jezus God is. Omdat Hij God is kan Hij niet alleen het eeuwige leven verdienen door de dood te overwinnen, Hij kan ook mij bij dat eeuwige leven brengen. (antw 17) Want een mens kan een mens niet bekeren. Al is het je liefse wens. Van een vrouw om haar man tot geloof te brengen, God te laten dienen. Van een vader om zijn kind liefde tot de Heere en Zijn dienst te geven. Je zou het zo graag willen, maar je kunt het niet. Nog niet van de mens die het dichtste bij je staat. Je hebt geen invloed op iemands hart, tenminste geen beslissende, geen onfeilbare, absolute. Je hebt geen sleutel van iemands hart. Je kunt niemand tot geloof brengen en er ook niemand in bewaren. Je kunt tegen je beste vriendin niet zeggen niet beloven: ik zorg wel dat je blijft geloven, ik zorg wel dat je hoop op God blijft houden.

Maar Jezus is God. God kan mensenharten openen. Hij heeft de sleutel om mensenharten te openen en daar binnen te komen. Hij heeft de verlossing bewerkt en Hij brengt zondaren bij die verlossing. Als je daar zelf niet kunt komen, niet durft te komen, niet wilt komen. En je vraagt je af hoe je ooit tot het heil komt. Hij doet het. Hij opent harten en

brengt zondaren. Want Hij is God. De Middelaar Die God is, Die leert zondaren vragen: is er nog een middel om de welverdiende straf te ontgaan en weer tot genade te komen. Hij legt dat in het hart: de erkenning: Gods toorn rust op mij. Het gebed; hoe kom ik daar onder vandaan? En het verlangen dat ik vrede, omgang met God kan hebben tot genade komen. Dat werkte Hij! Dat deed Hij. Toen die eerste schreeuw in je hart kwam. Toen je voor het eerst ging vrezen voor Zijn toorn, ongerust werd, ging roepen om genade: Hij deed het. Die als God je hart omkeerde. Heere, kan ik verlost worden en weer vrede met U krijgen?

Ja, en als ik een engel was geweest, een gevallen engel had God gezegd: nee, nee. Dat kan niet. Maar nu ik mens ben zegt God: ja, dat kan wel! Door de Middelaar!

En Hij doet het. Nog. Als je blind bent, ongevoelig. En je krijgt je hart niet bewogen en beangst, niet verlangend en niet smekend. Hij wel! Levi in zijn tolhuis zat zo vast aan zijn geld. Maar Jezus zei: volg Mij en hij volgde Hem. Zo is Hij. Breng ze allemaal maar bij Hem: je kinderen, je familie, je ouders, je geliefden. Hij maakt levend.

En Jezus geeft de belofte; niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Ik bid voor je dat je geloof niet ophoudt. De poorten der hel zullen je niet overweldigen. Dat kan Hij beloven omdat Hij God is. Die dat kan! Die zo'n invloed heeft op mensenharten. Hij kan zelfs beloven: Ik geef ze het eeuwige leven. Hij kan het!

Als je deze Jezus kent als je Middelaar! Wonderlijk. Wonderlijk. God en mens. Want dat er zo'n Middelaar is. kijk, wij weten dat uit de Bijbel, maar hoe is het mogelijk. Met eerbied denk ik aan de volgende parabel. Een grote kolonie grote hamsters was op reis gegaan een grot in. Tegen alle waarschuwingen in. En ja, toen ze een eind op weg waren, stortte achter hen de grot in. Ze zaten opgesloten. Een heel kleine opening was er tussen de stenen. De hamsters boven de grond voerden overleg. Ja, er moest een mier zijn, heel klein dat door die opening kon om bij de gevangen poezen komen. Maar tegelijk zou die mier zo sterk moeten zijn als een olifant om dan die muur omver te kunnen duwen en ze te kunnen bevrijden. Zo klein als een mier en zo sterk als een olifant. En ze kwamen er niet uit. En ze moesten besluiten: onze hamsters zijn niet te redden, onmogelijk, onverlosbaar.

Om zondaren te redden moet de Verlosser, Middelaar, mens zijn. dat Hij bij ons komen kan. Mens, dwz.: zwak, sterfelijk, te verzoeken, te pijnigen. Maar Hij moet ook God zijn, zo sterk, zo machtig dat Hij die last kan dragen en die muur van schuld kan opnemen. Dan moet Hij God zijn. God, dwz. sterk, almachtig, eeuwig, onsterfelijk, niet te verzoeken en niet door pijn of angst te bevangen. De Middelaar zwak zijn en tegelijk

almachtig, sterfelijk en tegelijk niet kunnen sterven, te verzoeken en tegelijk niet te verzoeken, te beangstigen en tegelijk niet te beangstigen. Zo iemand bestaat niet. Onmogelijk. Maar dan is de mensheid onverlosbaar. Dan ben ik niet te verlossen, moet ik eeuwig blijven waar ik ben. In satans greep en onder toorn en straf. Maar...maar.....God heeft voorzien. Er is een Middelaar die aan alle voorwaarden voldoet. God en mens in één. Het kan. Zondaren kunnen verlost worden. Het kan voor mij. Omdat God het heeft gedaan! Zo'n Middelaar heeft gegeven.

En mijn geloofsleven is een levenslange les en oefening om Jezus te leren kennen als Middelaar. God en mens. Straf dragend en harten vernieuwend. Die wilde komen en Die kon verlossen. O Jezus, o mijn Middelaar, U aanbid ik, U loof ik, U dank ik, U dien ik.

Amen